

Obsah

Úvod	5
1. Média, politika a společnost	7
2. Vědění, jazyk a právo.	44
3. Média, společnost a reprezentace reality	92
Literatura.	115

z odkazují na mutné kontexty jejího zkoumání. Zároveň respektují pluralitu teorií, které odrážejí komplexnost a poněkud obtížnou uchopitelnost tématu současných médií a mediality. Uvedená témata lze konceptualizovat z pozice taky odborných disciplín, z nichž každá je zaměřena na specifické aspekty a předpokládá jinou formu diskursu či zjevu/zobecnění.

První kapitola spojuje vědní tři témata obsažená v názvu celé publikace: její první část je zaměřena na analýzu samotných téček: publikovat. Plusemova pojetí kodifikace a rozvoje technik zprostředkování a kódování lze vnímat také jako kulturní techniky (např. fotografie, filmový obraz, technologie blue ray, atd.). Jedním z hlavních výkladových pářů se stává Plusemův koncept techno-obrazu, který představuje rozvinutý a v současné době dominantní systém zprostředkování.

Vě druhé části je uplatněno spíše politologické hledisko, a to při analýze mediálního vykládky migrace a zohlednění kulturních rozdílů. Sám název zde představuje vytyčování nových hranic mezi politikou a transpolitikou, a dále tematizování rozvoje pluralitní společnosti, s nímž je spojená problematika modernity, globalizace či multikulturalismu.

Poslední část pak reflektuje sociální efekty mediálních vykládky skutečnosti, mezi něž patří zejména technologická produkce zabírání sociální existence a rozpad přírodního univerza významů. Jedná se o významný posun v sociologii vědění: nové pojmy: sebevztahování